

Dochaka utroto v parka. Ot vreme na vrem vлизашe v mazata na Lininata kyshta, kydeto beshe malko po-topla. Podskachashe i mjasashe ryce da se postopli i se vryshtashe v zasadata si da se vzira v noshtta, kojato promenjashe sydbata mu. Skoro zapochna da vali. Pyrvijat snjag na 1954 g. Loveshe s izplezen ezik edrite snezhinki, koito bezshumno prevryshtaha aleite v parka v bjala pustinja. Vyrhu devstveno chistija snjag momcheto izpisa sys stypki si prez cjalata zatrevena plosht nejnoto ime: L I N A. Ponjakoga mu se struvashe, che zad zavesite se dvizhat senki.

Basistyt izleze prizori. Razgyrna puhestata snezhna zavesa i izchezna zad ygyla. Lina gledashe sled nego prez prozoreca. Navyn se chuvashe drynchashtata mlekaraska kola. Izleze ot skrivalishteto si i zastana na otkrito. Snegyt bavno zatrupvashe Lininoto ime. Stoeshe taka i trepereshe kato treskav.

Tja izticha navyn, kato nametna paltoto si vyrhu noshtnicata:

- Kakvo pravish tuk?

Trepereshe kato bolno kuche.

- Ti si vidjal...

Beshe vidjal i znaeshe dobre kakvo se beshe sluchilo. Tova veche ne beshe Lina. Naj-posle beshe uznala dokraj ONOVA. Vizhdashe se po tymnite krygove pod ochite j ot nedospivane i po malkite belezi ot uhapvanija po vrata j, koito leko bjaha posineli. Hubavata mu igrachka, kojato tolkova mnogo obichashe, naj-nakraja se beshe povredila i Herceg chuvstvashe, che poveche ne mozhe da se popravi. Veche nikoj ne mozheshe da go uteshi, a koeto e naj-strashno - tova ne mozheshe da napravi i tja samata, kolkoto i da iskashe! Sjakash shvanala neizmerimото mu stradanie, momicheto zaskimtja:

- Udari me... Molja te, molja te, udari me!
Beshe se vtrenchil kato omagjosan v malkite
izdajnicheski sledi ot zybi.

Oskvernenata Lina!

- Udari me, kakvo chakash? Kazhi mi, che sym kurva!
Hajde, kazhi!

Placheshe i se treseshe ot vyzbuda i stud.

Toj se obyрна i si trygna.